

Focus

Daniel Lütolf

extreem
extremer
extreemst

...

*Een verhaal
waar alle superlatieven
te kort in schieten !!*

Bert Sempels

Dat vrijdag 16 maart een speciale dag voor mij zou worden, stond al een tijdje vast. Mijn echtgenote had een verrassing voorzien ter gelegenheid van 'mijn nieuwe voordeur' die ik dit jaar krijg en... dat het een verrassing was, mag wel gezegd worden. Om 6 uur 's morgens ging de bel en stond onze webmaster (Maarten Heylen)

voor de deur. Aankleden en wegwezen was de boodschap. Rap wat spullen gepakt en toen ik een enveloppe met wat gekleurde briefjes toegestopt kreeg, viel mijn oude Belgische Frank. 't Werd een trip richting Würenlos (Zwitserland). We hadden nog een afspraak in Rillaar om onze penningmeester (William Dierickx) op te pikken en dan richting Houthalen waar onze 4e reisgezel (André Goossens) stond te wachten. Om 7.15 uur zetten we dan koers richting Zwitserland. Onder een stralende zon onderhield onze chauffeur een aardig tempo wat maakte dat we na een paar kleine tussentops rond 15 uur arriveerden bij Daniel Lütolf.

Mijn metgezellen hadden al één of meerdere bezoeken bij deze topkweker achter de rug, zodat bij hen de zenuwen iets minder gespannen stonden dan bij ondergetekende. Het gespreksonderwerp tijdens de trip in de wagen lag voor de hand; nl. de fantastische vogels die we te zien zouden krijgen en de vriendelijkheid en gastvrijheid van Daniel. Menig maal viel dan ook het woord super, extreem, fantastisch, ongelooflijk, ...

Sceptisch als ik ben zou ik dat allemaal zelf wel eerst eens willen zien... en neem van mij aan dat ik het te zien kreeg!

Vaak hoor je liefhebbers zeggen dat foto's niet alles zeggen. Elke PC-fanaat kan mits wat 'bijsturen' van de meeste vogels een degelijke vogel OP FOTO maken. Zo dacht ik dus ook over Daniel als ik de foto's binnenkreeg voor zijn advertentie in ons maandblad en als ik een kijkje nam op zijn website. Wel één ding staat voor mij vast: de foto's weerspiegelen helemaal niet wat we in 'real life' te zien kregen. De foto's weerspiegelen topvogels, de werkelijkheid toonde ons SUPERvogels, met een ongelooflijke lengte, een fantastische kopbreedte en inplanting en een extreem lange bevedering. Kortom: er schieten woorden te kort om deze vogels te beschrijven.

Terug naar onze trip

Omstreeks 15 uur werden we zeer vriendelijk onthaald door Daniël en al snel was duidelijk dat alles in een hartelijke en ontspannen sfeer zou verlopen. Zelf had ik van een internationale topkweker een wat dominante houding verwacht tegenover de 4 kleine Belgen maar iedereen voelde zich er onmiddellijk thuis en het leek alsof we al jaren samen welkelijks kaartten.

Na een paar glazen frisdrank (met melk-extracten!) wilden we uiteraard de vogels zien, want elke minuut die we zouden verliezen was ons te kostbaar. Een eerste (buiten)volière bevond zich op het terras. Hierin hoofdzakelijk vogels van 2006 die nog zouden gebruikt worden in de kweek. Dat deze volière een belangrijke rol ging spelen in ons bezoek, hielden we toen nog niet voor mogelijk.

Even belangrijk – en dus zeker te vermelden – was het feit dat André een 'cadeautje' mee had voor Daniel. Deze laatste had immers laten weten dat hij interesse betoonde in een lichtgroene

Detail van de extreem lange bevedering...

opaline man van André (vogel waarmee hij in 2005 de show van BGC-Brabant won). De bedoeling was (en is geworden) dat André deze vogel ruilde tegen een vogel van Daniel. Dat ook dit nog een aardige anekdote opleverde, leest U verder wel.

Na de buitenvolière werd er afgedaald naar de kelder waar Daniel zijn kweekruimte heeft en waar ook een zeer grote vlucht voor jonge en reservevogels staat. Bij het afdalen van de trap zagen we de ontelbare trofeeën, certificaten, bekens, medailles en dergelijke die Daniel de afgelopen 20 jaar vergaard heeft. Beneden gekomen zagen we een bont allegaartje van kweekkooien: witte, bruine, groene, ... sommigen ruim, anderen dan weer wat kleiner. Van een professionele installatie was dus helemaal geen sprake. Wat wel ook direct opviel, was de netheid die er heerste. Zowel de kweekkooien als de volière waren onberispelijk proper. Daniel vertelde ons dan ook dat hij 2 x per dag alles reinigt om ongedierte (luizen, mijten, e.d.) en ziektes te vermijden. In de kweekkooien lag krantenpapier wat het reinigen natuurlijk een stuk vereenvoudigd (in een vorig portret lazen we ook al dat Siegfried Szesny deze werkwijze hanteert).

Los van de installatie waren we uiteraard vooral geïnteresseerd in de vogels. Spontaan kwam er een moment van stilte, onze ogen gingen open en onze mond

viel vanzelf open. Ieder van ons had al wel links of rechts een aantal topvogels gezien bij één of andere kweker, maar ... hier zagen we niets anders. De ene nog extremer dan de andere, de ene nog langer dan de andere. Zo zagen we meerdere vogels die – in een TT kooi geplaatst – hun staart een paar cm krulde omdat ze té lang waren. Om nog maar te zwijgen van de lichaamsbevedering en het kopvolume en de nekpartij. Wat ook onmiddellijk opviel waren de maskers. De meeste vogels van Daniel hebben een zeer laag en diep masker dat gevuld is met zeer grote ronde spots.

Daniel nam dan ook bijna alle koppels uit de kweekbakken en liet ons deze van kortbij aanschouwen. De meeste vogels namen we ook zelf ter hand en meermaals klonken de woorden: ongelooflijk, fantastisch. Maar wat nog fantastischer was, is het feit dat deze extreme vogels bijna probleemloos kweekten. Voor ons een compleet raadsel, temeer dat zwaar bevederde vogels bij ons steeds tot de risicovogels behoren. Bij Daniel is hiervan echter niets te merken. Outcrossen zijn volgens Daniel dan ook de sleutel van zijn succes. Na jaren van investering oogst hij er nu de vruchten van. Niettegenstaande hij over één van de beste hokken ter wereld beschikt (mogelijks zelfs het beste), brengt hij nu nog jaarlijks een 10-15-tal outcrossen in. Daniel gelooft dan ook niet echt in de theorie van zuivere lijnenteelt. Het regelmatig inbrengen van vreemde vogels zorgt ervoor dat zijn vogels zeer vruchtbaar blijven. En het weze gezegd dat de ingebrachte vogels vaak kwalitatief beduidend minder zijn dan zijn eigen kweekvogels, maar ze zorgen voor nieuw bloed en de jongen worden dan terug gekoppeld tegen 100% zuivere Lütolf-vogels waardoor bijna alle vogels zeer vruchtbaar zijn.

In de meeste blokken vonden we meerdere bevruchte eieren of jongen terug. Bij elke vogel werd een woordje uitleg gegeven door onze gastheer; vaak ook werden broer en of vader er bij gehaald zodat we de ganse familie konden vergelijken. De meeste vogels waren bovendien bijna handtam. Daniel plaatst deze in een TT-kooi (zónder tralies) en de vogels bleven rustig op hun stok zitten! 'k heb dit thuis ook eens geprobeerd en laat me zeggen dat het geen geslaagd experiment was.

De uren vlogen voorbij en rond 20 uur zaktten we af naar ons hotel om in te checken en een half uurtje later zou Daniel ons vervoegen om samen lekker te tafelen. Ook hier was de sfeer opperbest en werd er heel gemoedelijk gepraat. Rond 22.30 uur hadden we terug afspraak bij Daniel thuis en gingen we nog een kijkje nemen in zijn hok, waar Daniel ondertussen begonnen was met het reinigen van zijn kweekblokken. Deze werden stuk voor stuk volledig gereinigd, ingespoten met Ardap en voorzien van nieuwe houtkrullen. Ondertussen polsten we al voorzichtig naar wat we eventueel zouden kunnen kopen.

André zonderde zich wat af en zocht 'een slachtoffer' waarmee hij zijn groene opaline wou ruilen. Zijn kennersoog viel op een jonge (4,5 maand oude) grijze man. We waren allen van mening dat dit een topvogel zou worden maar vreesden dat hij de lat wel eens wat hoog zou gelegd hebben. Daniel liet ons dan ook verstaan dat deze vogel tot zijn showteam behoorde voor de komende babyshows en dus niet te koop was. Weg droom? Of toch niet? Met het spreekwoord: de aanhouder wint in zijn achterhoofd gaf André het nog niet direct op.

Rond 1.30 uur namen we allen moe – afscheid en trokken richting ons hotel. De volgende dag hadden we immers terug bij Daniel afgesproken rond 10 uur om eens echt te kijken wat we eventueel wilden aanschaffen.

Twee topmannen...

Extreem lange en langbevederde grijze spangel man

Dat deze grijze man bij André een diepe indruk had nagelaten was wel duidelijk. Om 7 uur 's morgens trappelde hij al rond van ongeduld... Na een gezellig en uitgebreid ontbijt trokken we terug richting Daniel en hoopte we onze euro's te mogen inruilen voor een paar degelijke vogels. Duidelijk uitgeslapen en goed gemutst stond Daniel ons op te wachten en aangezien hij eerst nog wat wou reinigen, gingen we een kijkje nemen in de volière op het terras. Daar waar we deze vlucht de dag voordien maar vluchtig bekeken hadden, bleek voor iedereen nu vrij snel dat hier heel wat kwa-

liteit in zat. Net zoals de dag voordien schepte Daniel op eenvoudige vraag alle vogels die we wilden bekijken. Tot onze verbazing maar tot grote vreugde konden we eventueel wel een aantal van die vogels kopen. Verbijstering alom maar tevens ook angst naar het bijhorende prijskaartje... 't moet gezegd worden dat mijn metgezellen de voorbije jaren een zeer goede band met Daniel opgebouwd hadden, wat alles natuurlijk wat vereenvoudigde.

Net zoals de dag voordien was André nog steeds gefocust op dé grijze man

die weer grondig werd geïnspecteerd. Terwijl wij verder op zoek gingen naar nog een paar andere mogelijke aanwinsten, werden de onderhandelingen tussen André en Daniel gestart en 't moet gezegd worden dat André aan het langste eind trok, wat hem wel de bijnaam van 'Grijze Limbourger' opleverde maar dat nam hij er met de glimlach bij. Daniel bleef met vogels aankomen die we konden aanschaffen en onze keuze werd er niet makkelijker op. Voor alle veiligheid vroegen we steeds naar het prijskaartje, kwestie van te weten waar we stonden en het moet gezegd worden

Fantastische grijsgroene opaline man

Nooit geziene blauwe texas clearbody split ino

Het monster...

Prachtige grijsgroene dominant bonte pop

dat iedereen zijn gading vond voor een aanvaardbaar bedrag.

Ondertussen waren we al een stukje in de namiddag (wat vliegt de tijd toch snel) en werd het de hoogste tijd om de terugreis aan te vatten. Nadat iedereen nog wat in Daniels gastenboek schreef, werd er afgerekend en konden we een paar gram lichter (ja euro's wegen niet veel) en een 20-tal vogels rijker richting België vertrekken.

Wij content, onze 'grijze Limbourger' content en Daniel content. Het afscheid was even hartelijk als de verwelkoming

en dat we nog eens zouden terugkomen was voor iedereen duidelijk.

Net zoals in de heenreis was het gespreksonderwerp de fantastische vogels van Daniel. Eén vogel is mij persoonlijk bijzonder bijgebleven, namelijk een grijsgroene opaline man die door Daniel 'het monster' genoemd werd. En... dit was niet eens overdreven. Een super extreme vogel die nog probleemloos bevruchtte en jongen opbracht. Voor ons een raadsel en nooit tevoren gezien.

Na een rit van ongeveer 7 uur met een paar tussenstops werd ik door Maarten

afgezet rond 23 uur. Ik nam afscheid van mijn metgezellen en fier met mijn aankopen haastte ik me naar binnen waar mijn wederhelft de eerste was die het relaas kreeg van de 2 afgelopen dagen.

Wat mij betreft is het voor elke graspar-kietenliefhebber een absolute aanrader om eens een trip naar Würenlos te plannen. Los van het feit of je iets wil aanschaffen is het zo wie zo de moeite waard.

Geniet alvast van de foto's of neem eens een kijkje op de website van deze topkweker: www.daniel-luetolf.ch/

Zeer goede grijsgroene pop

Top blauw cinamon man